

1896-04-25

SENDER

Theodor Philipsen

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Archive:
Den Hirschsprunges Samling

TRANSCRIPTION

Kastrup den 25de April
1896

Kjære Her Hannover

De har ganske vist Aarsag til at blive
vred, jeg burde idetmindste have under-
rettet Dem om at Erklæringen vilde
komme frem i en anden Form. Det var
min Hensigt i Fredags; da jeg var i
Byen personligt at meddele Dem
Aarsagen, men det var paa en Tid, hvor
De ikke var at træffe. Zeuthen, som jeg
i Egenskab af Forretningsudvalgt ikke
kunde gaae uden om, da Erklæringen
jo skulde fremkomme i det samlede
Forretningsudvalgs Navn, fandt den ikke
fin nok, han troe [!] aabenbart at jeg var
Forfatteren, han mente at vi helst burde
sende alle Bladene den, og da vi derfor ikke
vidste om vedkommende Blade havde
meddelt de i Erklæringen antydede
Rygter, saa burde vi undgaa den Sætning,
jeg fandt der var Noget deri, [o]g lod ham derfor
forfatte den efter sit Hoved, da jeg mente at
det

[2]

væsentligste ved Sagen var, at Rygtet
blev gjendrevet. Willumsen havde jeg
pr Brev underrettet om at Erklæringen
vilde fremkomme i en ændret Skikkelse.
Idet jeg nu beder Dem tilgive mig min
Tak[t]løshed overfor Dem, saa lover jeg
Dem at Deres elskværdige Tjenstvillighed
ikke oftere skal blive misbrugt af
Deres hengivne
Th Philipsen

Indlagt brevfragment med Emil Hannovers hånd:

Maa jeg i al Godmodighed, men ikke uden dog alvorlig ment
Eftertryk bede mig fritagen herefter for at
blive anmodet om at bistaa den fri Ud-

stilling med min Pen.
Jeg kan virkelig ikke finde mig i at spille min
Tid med at formulere snart ét, snart et
andet for d'Herr for derpaa
at se det kasseret af .. Hr. Zeuthen

Kastrup den 25e April
1896

Kjære Her Haninover

De har ganske vist Laarsag til at blive
vred, jeg burde i det mindste have under-
rettet Dem om at Erklæringen vilde
komme frem i en anden Form. Det var
min Hen sigt i Fredags, da jeg var i
Byen personligt at meddele Dem
Laarsagen, men det var paa en Tid, hvor
de ikke var at træffe. Tiuten, som jeg
i Egenskab af Forretningsudvalg ikke
kunde gaa uden om, da Erklæringen
jo skulde fremkomme i det samlede
Forretningsudvalg. Naar, fandt den ikke
sin nok, han troe aabenbart at jeg var
forfatteren, han mente at vi helst burde
sende alle Bladene den, og da vi derfor ikke
vidste om vedkommende Blade havde
meddelt de i Erklæringen antydede
Rygter, saa burde vi undgaa den Lestning,
jog fandt der var Noget deri, og lod ham derfor
forfatte den efter sit Hoved, da jeg mente at
det

vesentligste ved Sagen var, at Rygtet
blev gendrevet. Willumden havde jeg
for Brev underrettet om at Erklæring
vilde fremkomme i en ændret Pikkede.
Idet jeg nu beder Dem tilgive mig min
Faktiskhed overfor Dem, saa lover jeg
Dem at Deres elskverdige Tjenstvillighed
ikke efteren skal blive misbrugt af

Deres hengivne
Th. Philipsen

maa i al Galmøghed, men ~~ikke~~ ^{dog} alvørlig munt
Eftersom bed mig fritagen for herefter at
blive anmodet om at bistaa den fri M.
stilling med min Pen.

h kan virkelig ^{ikke} finde mig i at spilde min
Tid med at formulere snart et, snart et
andet for ^{af} D^r H^r ~~W. H. H. H.~~ for derved
at se det kasseret af to Mr. Zinthen,